

Şelonez'deydim

İçeriği Yazan: [Ata ATUN](#) [1] Zaman: Pzt, 25/11/2013 - 15:18

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

Fransa'yı en kuzeyinden en güney batısına otomobille gittim. Trenle de gidebilirdim, uçakla da ama otomobille gitmek bana çok çekici geldi kullanacak zamanım olduğu için. İstedğim yerde durdum, istediğim yerde yemek yedim, canımın çektiği yerde de konakladım.

Fransa'nın özellikle Loire nehrinin aktığı Brittany bölgesi kalelerle veya Fransızca adı ile Şatolarla dolu. Ortaçağda yapılmış kiliseler, manastırlar ve tarihi binalar neredeyse her yerde var. Ben Kıbrıs'ımızdan daha başka bir ülkenin tarihle bizimki kadar iç içe ve dolu olduğunu sanmıyordum ama sanırım Fransa bu konuda bizden çok daha zengin. Her yer tarih dolu, tarihle iç içe.

İlk durakladığım yer Saumur (Fransızca okunuşu Sömür) bölgesindeki Walt Disney'in esinlendiği ve aynısını filmlerinde kullandığı dört kuleli şato oldu. Hayran kalmamak elden değil o muhteşem şatoya. Sonra da arkası çorap sökücü gibi geldi. Yolumun üzerindeki Tours kentinde yer alan ünlü manastıra gittim. Bir dönem Sekiz yüz asil rahibeye hizmet eden bin iki yüz erkek işçinin kaldığı, sonradan hapishaneye dönüştürülen manastıra. İki bin kişiye günde beş öğün yemek çıkaran mutfak gerçekten görmeye değerdi.

Sonra da "berorman"ın içinde bir şatoda konakladım. Ovaların ortasında bulunan bir yere "berova" dediğimiz için benzer bir şekilde ormanların içinde bulunan bir yere de "berorman" dememin doğru olduğunu düşünerek bu kelimeyi uydurdum ve kullandım.

11. yüzyıldan kalma bir şatoydu ve dekoru, mobilyaları, resimleri, heykelleri ve aksesuarları da o döneme aitti. Doğrusunu söylemem gerekirse nefesim kesildi binaya girince. Her odada ve neredeyse her yerde şömine vardı. Zaten sabah uyandığımda da dışarıdaki termometre 3 dereceyi gösteriyordu sonraları ısı iyice yükseldi ve 6 dereceye çıktı öğleye doğru.

Odama yerleştikten sonra aşağıya iç içe konumda olan yemek ve oturma salonuna indim. Şato'nun sahibi ahırdaki odunları pencereden gösterdi ve "hadi bakalım birkaç tane getir de şömineye atalım da ısınalım" dedi. Hoşuma da gitmedi değil. Kadın beni aileden sayıp, odun getirmemi istemişti. Odunları getirdikten sonra kocası mutfaktan seslendi "gel kendine mutfakta istediğin gibi çay, kahve ve tost yapabilir, krosant yiyebilirsin" diye. Daha ilk andan çok samimi bir hava yaratılar hemen. Neyse günün sonunda yemeği ben pişirmedim, bulaşıkları da ben yıkamadım.

Fransa'da araç kullanmak biraz pahalı. Eğer şehirler arası yollarda üç veya dört şeritli yolları kullanmak istiyorsanız her 15-20 kilometre de bir, bazen de 50 veya 100 kilometre de gişelere yol kullanım parası ödüyorsunuz. Nantes'den Paris'e olan uzaklık yaklaşık 450 kilometre ve herhalde toplamda otuz Avro, yani seksen TL geçiş parası ödedim.

Ama tüm bu para ödemelere karşın trafiğin akışına ve insanların kuralların uymasına hayran kaldım. Paris'e yaklaştığımda yolları grevciler kamyonlarla kesmişlerdi ve trafik milim milim ilerliyordu. Ben üç şeritli yolun en sağındakindeydim ve benim hemen sağ tarafımda da servis yolu vardı. Servis yolu trafikteki tüm tıkanıklığa rağmen bomboştu. İçimdeki şeytan beni dürtmedi değil. Hiç durmadan "gir servis yoluna ve uçarak en başa git" diyordu hep. Biraz bekledim gerçekte, "bakalım hangi Fransız benden daha akıllı ve açık göz" diye ama hiç benden akıllısı çıkmadı, hiç kimse bütün beklentime rağmen servis yolunu da kullanmadı. İçimdeki melek de beni uyardı ve "sakın ha" dedi birkaç on kere. Neyse emekliye emekliye sonunda sağ salım Paris'e vardım.

Yer isimlerimize Fransızların ve Fransızca'nın bu denli etki etmiş olduğunu bilmiyordum gerçekten. Yolda giderken gördüğüm tabelalardan bir tanesinde yazan yer ismi "Chalonnnes-sur-Loire" yani "Luar nehri civarındaki Şelonez" bana Dipkarpaz ile Zafer Burnu arasında yer alan Şelonez bölgesini çağrıştırdı hemen. Belli ki bizim Şelonez'in adı Fransa'daki Şelonez'den geliyordu. Lüzinyan krallığı adadan giderken kültüründen bir şeyler bırakmış da gitmiş anlaşılır. Dikkatliyseniz benzerlikleri görüyorsunuz hemen. Küçük ülkemiz gerçekten tarih dolu her yeriyle ve her köşesiyle.

Prof. Dr. Ata ATUN

ata.atun@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [Dış Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (05/05/2024 - 05:20 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/selonezdeydim>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/ata-atun>

[2] <mailto:ata.atun@politikadergisi.com>

[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/dis-siyasa>